

Περιεχόμενα

1. ΚΩΣΤΑΣ ΓΑΒΡΟΓΛΟΥ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ

Η ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ 25/06/2018 σελ. 1,20,21

1. ΚΩΣΤΑΣ ΓΑΒΡΟΓΛΟΥ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ

Μέσο: Η ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ

Ημ. Έκδοσης: . . . 25/06/2018 Ημ. Αποδελτίωσης: . . . 25/06/2018

Σελίδα: 1

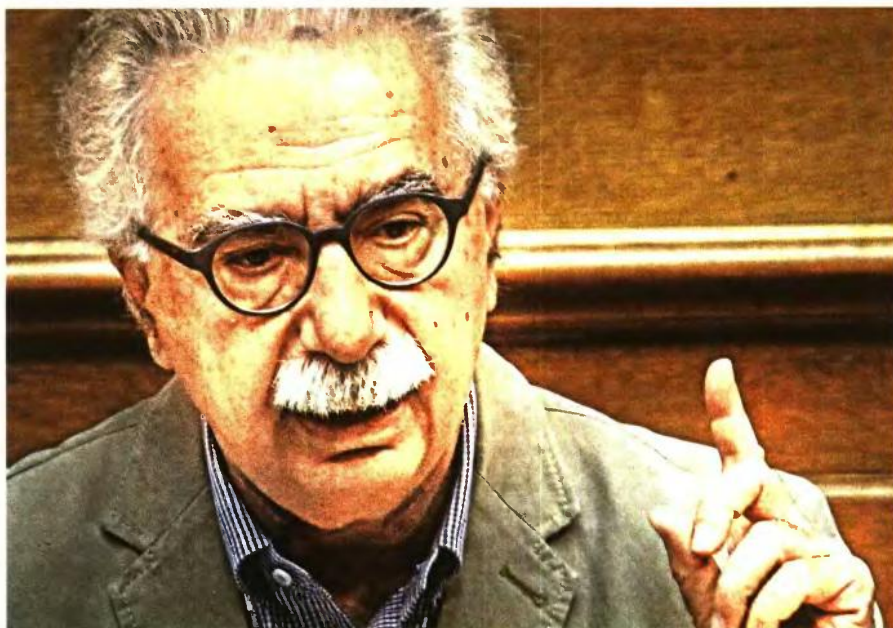

Συνέντευξη | ΚΩΣΤΑΣ ΓΑΒΡΟΓΛΟΥ, υπουργός Παιδείας

► Στην ΑΝΝΑ ΑΝΑΡΤΙΤΣΑΚΗ

«Η δική μας λογική δεν είναι η αστυ

Ναι μεν αναγνωρίζει την ανάγκη αντιμετώπισης ακραίων φαινομένων, εξ ου και η συγκρότηση της επιτροπής Παρασκευόπουλου, αλλά, όπως τονίζει: «Η δική μας λογική δεν είναι η αστυνομοκρατία των πανεπιστημίων». Από την άλλη, και ο νόμος «είναι σαφής» και οι διοικήσεις «έχουν αρμοδιότητες που κάποτε πρέπει να τις ασκήσουν». Λέει χαρακτηριστικά: «Η επιτροπή Παρασκευόπουλου μελετά τις μορφές και τις προεκτάσεις. Ο νόμος που ψηφίστηκε είναι σαφής ως προς τις περιπτώσεις που τελούνται αξιόποινες πράξεις και πρέπει να εφαρμόζεται. Ομως οι πρυτανικές αρχές, και γενικότερα η ακαδημαϊκή κοινότητα, εκ του νόμου δεν είναι σε θέση παρατηρητή. Έχει συγκεκριμένες αρμοδιότητες που πρέπει κάποτε να τις ασκήσει». Κατά τ' άλλα, ξεσπαθώνει για το νομοσχέδιο σχετικά με τις δομές εκπαίδευσης: «Όσοι έχτιζαν κομματικό κράτος αδυνατούν να σκεφτούν αλλιώς και να αρθρώσουν έναν άλλο πολιτικό λόγο. Εμείς μπορούμε».

ΕΥΡΩΚΙΝΗΣΗ / ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΟΝΤΑΡΙΝΗΣ

• **Βασικό θέμα στην αντιπολιτευτική ατζέντα της Ν.Δ. είναι η «βία και ανομία» στα ΑΕΙ τη χώρας. Θέμα στο οποίο συνηγορούν και τα άλλα αντιπολιτευτικά κόμματα. Πρόσφατα ένας καθηγητής μου είπε αφοριστικά: «Αυτό που χρειάζονται τα Πανεπιστήμια είναι... περίφραξη και το κλειδί στην πόρτα. Ούτε συζητήσεις επί συζητήσεων, ούτε ειδικές επιτροπές». Δηλαδή, βασικά πρακτικά θέματα που έχουν λυθεί εδώ και χρόνια στα πανεπιστήμια του εξωτερικού. Βέβαια, άλλο είναι η περίφραξη, άλλο η ελεγχόμενη είσοδος. Κάποτε η ιδέα και μόνο της κάρτας εισόδου είχε προκαλέσει μεγάλες αντιδράσεις. Τα φαντάζεστε τα ελληνικά πανεπιστήμια έτσι;**

Εμείς πρώτοι να αναγνωρίσουμε αυτό και φτιάξαμε την ομάδα εργασίας υπό τον κ. Παρασκευόπουλο για να επεξεργαστεί τις πλευρές αυτού του ζητήματος. Ομως, η δική μας λογική δεν είναι η αστυνομοκρατία των πανεπιστημίων. Να σας θυμίσω ότι κάποτε ο υπουργός Παιδείας της Ν.Δ., ο κ. Αρβανιτόπουλος, είχε προτείνει πρόσληψη μεταπτυχιακών φοιτητών σε ρόλο φύλακα των πανεπιστημίων. Και για μπάρες εισόδου έχουμε ακούσει... Εγώ δεν φαντάζομαι τα πανεπιστήμια με κάγκελα και λουκέτα, ούτε τους φοιτητές φρουρούς στην πόρτα επί πληρωμή. Το πρόβλημα της βίας -συνολικά στην κοινωνία αλλά και στα πανεπιστήμια ως ενός μέρους της κοινωνίας- δεν απλοποιείται έτσι. Η επιτροπή Παρασκευόπουλου μελετά τις μορφές και τις προεκτάσεις, ενώ παράλληλα ο νόμος που ψηφίστηκε είναι σαφής ως προς τις περιπτώσεις που τελούνται αξιόποινες πράξεις και πρέπει να εφαρμόζεται. Ομως οι πρυτανικές αρχές, και γενικότερα η ακαδημαϊκή κοινότητα, εκ του νόμου δεν είναι σε θέση παρατηρητή. Έχει συγκεκριμένες αρμοδιότητες που πρέπει κάποτε να τις ασκήσει.

• **Ισως κάποιοι πουν, πάλι, ότι δεν έχετε ούτε θέλετε λύσεις στο πρόβλημα.**

Οποιοι θεωρούν ότι έχουν τη μαγική λύση είναι άτομα

που δεν έχουν καμία γνώση μιας σύνθετης πραγματικότητας ή, ακόμη χειρότερα, προσπαθούν να εξορκίσουν το πρόβλημα με αφορισμούς και «ριζικές» λύσεις.

• **Μόλις ολοκληρώθηκαν οι πρυτανικές εκλογές σε αρκετά πανεπιστήμια. Αρχίζει να φαίνεται μια αντιστροφή στο κλίμα. Εκλέγονται διοικήσεις οι οποίες έχουν θετική στάση στις επιλογές του υπουργείου για τον ενιαίο χώρο, κάτι που αρχικά είχε προκαλέσει έντονες αντιδράσεις από την πανεπιστημιακή κοινότητα. Πώς το εξηγείτε;**

Συ είπα. Δεν μπορώ από τη θέση του υπουργού Παιδείας να κρίνω τις προτιμήσεις των εκλεκτορικών σωμάτων των πανεπιστημίων. Θεωρώ, όμως, ότι στα πανεπιστήμια το κλίμα έχει αλλάξει. Ο ενιαίος χώρος έρευνας και εκπαίδευσης, οι ακαδημαϊκές δυνατότητες που γεννούν οι συνέργειες μεταξύ των Ιδρυμάτων, η πνοή που δίνει η ίδρυση του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής, οι ακαδημαϊκοί κανόνες που εκπορεύονται από τον νέο νόμο για τα πανεπιστήμια σε μια σειρά θεμάτων, όπως είναι οι υποτροφίες στα μεταπτυχιακά, αλλά και η γενναία αύξηση της χρηματοδότησης της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης πιστεύω και ελπίζω ότι δημιουργούν ένα τοπίο υγιούς ανάπτυξης του δημόσιου Πανεπιστημίου που οι νέες διοικήσεις καλούνται να υπηρετήσουν και να υποστηρίξουν. Το σίγουρο είναι ότι αναδεικνύονται σε θέσεις πρυτάνεων και αντιπρυτάνεων ακαδημαϊκοί που προτείνουν αλλαγές, που σκέφτονται την επόμενη δεκαετία με ακαδημαϊκούς όρους, και όχι άτομα η ατζέντα των οποίων είναι φοβική και προσπαθούν να αναπαράγουν τη σημερινή καθημερινότητα.

• **Το νομοσχέδιο για τις υποστηρικτικές δομές εκπαίδευσης προκάλεσε πολύ θόρυβο. Κατηγορηθήκατε από τα αντιπολιτευτικά κόμματα για πολλά σημεία, αλλά όλα με κοινό παρονομαστή τη συρρίκνωση δομών μέσω**

Αυτό που εμείς κάνουμε με τον νόμο για τις υποστηρικτικές δομές της εκπαίδευσης είναι ακριβώς το αντίθετο από την «υπερσυγκέντρωση», που αποτελεί μια από τις παθογένειες της εκπαίδευσης και είναι δημιούργημα της πελατειακής λογικής με την οποία στραγγάλιζαν την εκπαίδευση οι προηγούμενες κυβερνήσεις

συγκωνεύσεων που οδηγούν σε υπερσυγκέντρωση και μάλιστα σε επίπεδο περιφέρειας, μακριά δηλαδή από τις σχολικές δομές. Είναι αυτό αποκέντρωση;

Αυτό που εμείς κάνουμε με τον νόμο για τις υποστηρικτικές δομές της εκπαίδευσης είναι ακριβώς το αντίθετο από την «υπερσυγκέντρωση», που αποτελεί μια από τις παθογένειες της εκπαίδευσης και είναι δημιούργημα της πελατειακής λογικής με την οποία στραγγάλιζαν την εκπαίδευση οι προηγούμενες κυβερνήσεις. Τα είπα πολλές φορές στη Βουλή, αλλά ας το ξεκαθαρίσουμε για ακόμη μία φορά. Με το νομοσχέδιο πάμε από το προσωποκεντρικό στο συλλογικό. Και ποιο είναι το συλλογικό; Πυρήνας του συλλογικού είναι ο σύλλογος διδασκόντων τον οποίο εμείς ενισχύουμε. Η υποστήριξη της σχολικής μονάδας δεν θα γίνεται από ένα πρόσωπο αλλά από διεπιστημονική ομάδα, στην οποία συμμετέχουν και ψυχολόγοι και κοινωνικοί λειτουργοί. Υπάρχει επίσης απόλυτη σαφήνεια στις αρμοδιότητες όσων συμμετέχουν στο υποστηρικτικό δίκτυο των σχολείων. Υπάρχει προγραμματισμός και αποτίμηση του εκπαιδευτικού έργου, αλλά και αντικειμενική αξιολόγηση των στελεχών της εκπαίδευσης. Ο σύλλογος διδασκόντων του σχολείου τουλάχιστον τρεις φορές -στην

νομοκρατία των πανεπιστημίων»

έναρξη, στη μέση και στη λήξη του διδακτικού έτους- αναλαμβάνει την ευθύνη να προγραμματίζει συλλογικά και να αποτιμά το εκπαιδευτικό έργο που επιτελείται στο σχολείο. Ο σύλλογος εντοπίζει τα σημεία υπεροχής, τα προβλήματα και τις αδυναμίες που προέκυψαν κατά την υλοποίηση δράσεων και αποτιμά το συνολικό εκπαιδευτικό έργο, εστιάζοντας στην επίλυση προβλημάτων που προέκυψαν. Η διαδικασία αυτή σας φαίνεται συγκεντρωτική; Θα ζητούσα από την αντιπολίτευση να συγχρονιστεί με την κοινωνία και με την πραγματικότητα που βιώνουν οι οικογένειες. Δεν είναι πλέον μόνο τα ειδικά ζητήματα των μαθησιακών δυσκολιών. Είναι και ο εθισμός των παιδιών στα κινητά, είναι η εξοικείωση με τη βία, είναι η αποξένωση μέσα στην οικογένεια, είναι όλα αυτά που μόνο ο εκπαιδευτικός μπορεί να τα αφουγκραστεί στο σχολικό περιβάλλον.

• Πόσο ευέλικτη μπορεί να είναι μια διαδικασία διάγνωσης μαθησιακών διαταραχών, που ενώ μέχρι πρότινος περνούσε από τα άμεσα προσβάσιμα κέντρα, πλέον θα διεκπεραιώνεται σε ιατροκεντρικές υπηρεσίες; Ακόμα κι αν δεχτούμε το αμαρτωλό παρελθόν των κέντρων αυτών, θεωρείτε πως έτσι θα επιτευχθεί η εξυγίανση; Σκεφτείτε ότι από αυτές τις δομές περνά και ο ευαίσθητος πληθυσμός των μαθητών Ειδικής Αγωγής.

Θέλω οι γονείς να γνωρίζουν ότι η πρόσβασή τους στα αναμορφωμένα κέντρα θα είναι η ίδια και ακόμη πιο λειτουργική, διευρύνεται ο ρόλος τους και διασυνδέεται με την ίδια την σχολική τάξη, μέσα από τα σχολικά δίκτυα και τις διεισδυτημονικές επιτροπές που θα έχουν τις κατάλληλες ειδικότητες. Ως προς τα περί ιατροκοποίησης των κέντρων, υπάρχει μια ακατάσχετη σπέκουλα: στις αρμοδιότητές τους δεν περιλαμβάνεται η έκδοση ιατρικού χαρακτήρα γνωματεύσεων. Αυτές εκδίδονται από τα αρμόδια παιδιατρικά, παιδονευρολογικά και αναπτυξιο-λογικά ιατρεία των δημόσιων νοσοκομείων. Αντιθέτως, τα κέντρα αυτά ενισχύονται με προσωπικό και με αρμοδιότητες υποστήριξης σε μια σειρά από θέματα, όπως συμπεριφοράς, σχολικής βίας, μαθησιακών δυσκολιών, σχολικής διαρροής και ψυχοσυναισθηματικών εντάσεων. Στα κέντρα δημιουργούνται πλέον οργανικές θέσεις εργασίας για όλες τις ειδικότητες και αυξάνεται το προσωπικό τους. Παράλληλα, ιδρύουμε επιπλέον εννέα κέντρα, κυρίως εκεί που υπήρχαν πολύ μεγάλες ανάγκες του μαθητικού πληθυσμού, δηλαδή στα μεγάλα αστικά κέντρα. Συνεπώς, όχι μόνον δεν αλλάζει κάτι εις βάρος παιδιών και οικογενειών, αλλά ενισχύεται. Διπλασιάζονται οι ειδικότητες, ενισχύονται οι υπάρχουσες δομές και εντάσσονται υπηρεσίες που ποτέ μέχρι τώρα δεν παρέχονταν από αυτά τα κέντρα (λ.χ. επαγγελματικός προσανατολισμός) τα οποία, σημειωτέον, δεν μεταφέρονται πουθενά.

• Ποιες είναι οι δικλίδες ασφαλείας ώστε να αποφεύγεται ο κίνδυνος και η κριτική για ευνοιοκρατικές διαδικασίες κατά τη διαδικασία επιλογής των στελεχών εκπαιδευσης; Σας κατηγορούν ότι στις επιτροπές επιλογής υπάρχουν κομματικά στελέχη.

Είναι κομματικό στέλεχος εκπρόσωπος του ΑΣΕΠ; Είναι κομματικό στέλεχος ο εκπρόσωπος του Εθνικού Κέντρου Δημόσιας Διοίκησης; Ή μήπως είναι κομματικοί οι αιρετοί εκπρόσωποι των εκπαιδευτικών και τα μέλη ΔΕΠ των πανεπιστημίων; Γιατί όλοι αυτοί συμμετέχουν στο Κεντρικό Συμβούλιο Επιλογής. Λοιπόν, δεν μπορεί να λέγονται σοβαρά τέτοια πράγματα. Καταλαβαίνω ότι ξενίζει πολύ κάποιους το γεγονός ότι δεν ακολουθήσαμε τη δική τους συνταγή. Δεν μπορούν να δεχτούν ότι για πρώτη φορά οι 13 περιφερειακοί διευθυντές Εκπαίδευσης, οι οποίοι μέχρι σήμερα διορίζονταν με απόφαση

υπουργού, θα επιλέγονται και αυτοί όπως όλα τα στελέχη της εκπαίδευσης, με ζετή θητεία. Καταλαβαίνω επίσης ότι όσοι έχτιζαν κομματικό κράτος αδυνατούν να σκεφτούν αλλιώς και να αρθρώσουν έναν άλλο πολιτικό λόγο. Εμείς μπορούμε. Και η εκπαιδευτική κοινότητα γνωρίζει πολύ καλά τις πληγές του παρελθόντος που τα άλλα κόμματα δημιούργησαν. Ως προς τους σχολικούς συμβούλους, ο θεσμός δεν καταργείται. Καταργείται η λογική της προσωποπαγούς καθοδήγησης. Παύει η καθοδήγηση των σχολείων να είναι κάτι προσωποκεντρικό. Και αυτό είναι μια αλλαγή φιλοσοφίας.

• Για τους σχολικούς συμβούλους πολλές φορές έχετε επισημάνει πως δεν καταργείται ο θεσμός. Πράγματι. Ομως, με το νέο πλαίσιο δεν συρρικνώνονται και ο θεσμός και το προσωπικό;

Ο θεσμός αναβαθμίζεται καθώς αποκτά έναν πλέον επιτελικό και ουσιαστικό ρόλο. Οι κοινωνικές και εκπαιδευτικές ανάγκες του παρόντος και του μέλλοντος απαιτούν μια άλλη δομή παιδαγωγικής στήριξης της σχολικής κοινότητας, καθώς και την ανάπτυξη μιας νέας κουλτούρας, που θα βασίζεται στη συνεργασία και τη συλλογικότητα. Αυτές τις ανάγκες καλείται να εξυπηρετήσει ο ρόλος του συντονιστή Εκπαιδευτικού Έργου, ο οποίος αντικαθιστά τον σχολικό σύμβουλο, επικεντρώνοντας το έργο του σε τρεις βασικούς στόχους: 1) στην επιμόρφωση των εκπαιδευτικών πάνω στις σύγχρονες διδακτικές μεθόδους, 2) στην υποστήριξη της διαδικασίας προγραμματισμού και αποτίμησης του εκπαιδευτικού έργου και 3) στην παιδαγωγική υποστήριξη των εκπαιδευτικών. Με άλλα λόγια, ο πρώην σχολικός σύμβουλος και νυν συντονιστής θα έχει πλέον αναβαθμισμένα καθήκοντα. Πλέον όμως θα ελέγχεται - θα έχει έναν προϊστάμενο. Ομως εκείνος είναι που θα εποπτεύει τους τρεις προαναφερόμενους κρίσιμους τομείς. Θα δέχεται τις εκθέσεις των συλλόγων, θα έχει την ευθύνη της επιμόρφωσης και κυρίως τον συντονισμό όλων των υποστηρικτικών δομών, καθώς πια θα υπάρχει πλήρης διασύνδεση όλων των υπηρεσιών. Μέχρι πρότινος ένας σχολικός σύμβουλος -αν χρειαζόταν- δεν μπορούσε να αξιοποιήσει έναν ψυχολόγο από το ΚΕΔΥ της περιοχής - κι ως ήταν σε διπλανό κτίριο. Τώρα θα υπάρχει άμεση ανταπόκριση και συνεργασία στο πλαίσιο του ΠΕΚΕΣ κάθε περιφέρειας (Περιφερειακό Κέντρο Εκπαιδευτικού Σχεδιασμού). Όσο για τους αριθμούς, ναι, πράγματι μειώνονται οι θέσεις των πρώην σχολικών συμβούλων, αλλά υπάρχουν πολλές άλλες θέσεις που μπορούν να διεκδικήσουν όσοι ενδιαφέρονται.

Και μην ξεχνάμε πως για πρώτη φορά θεσμοθετείται σύστημα αξιολόγησης των στελεχών της εκπαίδευσης

Ο ενιαίος χώρος έρευνας και εκπαίδευσης, οι ακαδημαϊκές δυνατότητες που γεννούν οι συνέργειες μεταξύ των Ιδρυμάτων, η νοηή που δίνει η ίδρυση του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής, οι ακαδημαϊκοί κανόνες που εκπορεύονται από τον νέο νόμο για τα πανεπιστήμια σε μια σειρά θεμάτων, όπως είναι οι υποτροφίες στα μεταπτυχιακά, αλλά και η γενναία αύξηση της χρηματοδότησης της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης πιστεύω και ελπίζω ότι δημιουργούν ένα τοπίο υγιούς ανάπτυξης του δημόσιου Πανεπιστημίου που οι νέες διοικήσεις καλούνται να υπηρετήσουν και να υποστηρίξουν